

Aflenz Bürgeralm - panoráma túra

2023.09.09.

A győri Városháza mellett gyülekeztünk szombat reggel. Kissé borongós, kellemesen hűs időben indultunk Ausztria felé, nagyon vártuk már ezt a túrát! Az oda utat, a tervezett két megálló helyett egy megállóval tudtuk teljesíteni, így előbb is értünk Aflenz Kurortba. Az út festői völgyben haladt, elszórtan pár ház, kisebb települések, középkori vár... Szerencsére a busz fel tudott menni a libegő alsó állomásához. Igaz, néhány szűk utcában 20 centin múltott, hogy elférjen az 50 fős busz! A buszról leszállva páran, akik kissé tériszonyosak vagyunk, azért nyeltünk egy nagyot, hogy a libegővel "oda fogunk felmenni"! Az állomáson büfé üzemel, és mosdó is van! A jegyek mellé egy kis apróságot is kaptunk, egy kis csomag gumicukrot!

A libegőre szállva kezdtük meg negyedórás utunkat a felső állomásra, ami 1534 m-en van. Oldalra pillantva már ekkor érezni lehetett, hogy elképesztő panorámát látunk majd fentről! Enyhén tériszonyosként, a libegő nem volt annyira rémisztő, de azért többször megmarkoltam rendesen a kapaszkodót! Felérve, a szikrázó napsütésben, rögtön szemben megláttuk első úticélunkat, a Windgrube 1810 m-es tetején álló hüttét. Elindultunk az úton, megkezdtük a tervezett 9 km-es túrát. Ráfordultunk a kis ösvényre. A feléig sem értünk fel, sajnos páran már itt majdnem feladták! Tény és való, hogy az első 1,5 km a legnehezebb, kb. 250 m-es szintkülönbséget kell leküzdeni, ez a túra legmagasabb pontja! Mivel nem nagyon lehet eltévedni, így több csoportra váltunk szét. A csapat legnagyobb része felért a hüttéhez, és egy-egy jól megérdemelt itallal, sörrel a kézben gyönyörködtek a páratlan panorámában! A hütte melletti leszakadó sziklafalnál egy hatalmas szakadék tárult elénk! Itt rengeteg selfie készült, azonnal mentek is fel a képek a Facebookra! Miután kifényképeztük magunkat, indultunk is tovább. Az út többi része gyakorlott túrázónak nem különösebben megerőltető. Út menti jelölések híján, csak a szakadék szélén kitaposott ösvény vezetett minket. Balról lélegzet elállító látvány, rálátni a hegyvonulat oldalára, a szakadék szélén bambán kérődző, a veszélyérzet legkisebb jeleit sem mutató tehének. A lábunk alatt a fűben sunyin lapító kövek, tehénlepények, és gyönyörű, apró lila virágok! Jobbra a fennsíkszerű hegytető, kis tengerszem, és törpefenyő foltok. Közben a többiek, a megbeszéltek szerint, a maguk tempójában, de végül mind felértek a hüttéig, sőt, még az út további szakaszaiból is teljesítettek, erőnlétükhöz mérten! Rengeteget fényképeztünk, nem tudtunk betelni a látvánnyal! Mindannyian belefeledkeztünk, és a kiálló köveken egy-egy boka ki is fordult, és szinte mindegyikünk belelépett egy tehénlepénybe! A szerencsések szárazba! Én, és még páran majdnem bokáig elmerültünk!

Folytattuk utunkat a Hőchstein 1741 m-es csúcsa felé. A táj itt már sziklásabbra váltott, végül törpefenyők között, a hegygerincen találtuk magunkat. A keskeny ösvényen jobbról tekintélyes völgy tárult elénk, és már feltűnt a csúcs. A négy fős előőrünk már rég ott sűtkérezett a csúcson. A csúcsra felmászva szintén elakadt a lélegzetünk! Alattunk völgyek, mellettünk, a hívogató, még magasabb csúcsok! Természetesen itt is több új profilkép született! A legmagasabb csúcs 1909 m, és csak 1,2 km-re voltunk tőle! A túra tervezésekor, a fényképeken úgy tűnt, hogy az nem is nagy távolság! Gondoltunk arra, hogy ha tudunk, feljebb megyünk, de a meredek hegyoldalt nézve, nekünk esélytelen! Nem hiszem, hogy sokan fel tudtak volna menni, és az időből is kicsúsztak volna! Így a Hőchsteinről visszaindultunk a hüttéhez. Az eredetileg kitűzött célt elértük! A visszautat sikerült gyorsan teljesíteni, ezért még egy kis frissítőre is maradt idő. A gyorsabbak a libegő felső állomásától nem messze lévő hüttét is ki tudták próbálni.

Még egyszer körbenéztünk fentről, és elindultunk a libegő felé. Én a végére maradtam a túra hőseivel. Nem is tudom, hogy fogalmazzam meg... fáradtan, fájó bokával, ennyire vigyorogni embereket még nem láttam! "Nem érdekel, megérte!" -mondták! Majd elsántikáltak, és izgatottan

behuppantak a libegőbe, videózásra készen, telefontal a kézben, mert a lefelé haladó libegőről is elképesztő a látvány! Igen! Tanúsíthatom! Ezt mindenkinek látnia kell!

Összegezve, egy gyönyörű és hálás program! Fel lehet menni autóval is, de én akkor is a libegőt választanám! Győrből busszal kicsit messze van, lehet, hogy a váltott sofőrös megoldás jobb lett volna, hogy pár órával többet tudjunk maradni! Tapasztalt, gyakorlott túrázóknak szerintem simán teljesíthető! Az első nagy emelkedő azért nehéz, ha az nem fog meg, akkor akár másik csúcs is beleférhet! A túra többi részével nem lesz gond! A panoráma mindenhol pazar!!!

Pálfi László